

Petr Valenta, Zámek Třeboň za posledních Rožmberků. Bakalářská práce. 2015

Petr Valenta si za téma bakalářské práce vybral zámek v Třeboni za vlády posledních dvou členů rodu Rožmberků. Vzhledem k rozsahu tématu zacíлил svůj zájem na budovu tzv. horního zámku, který tvoří jádro většího celku a po přečtení práce je zřejmé, že nepochybil. Zbylé budovy totiž sloužily převážně hospodářským a správním účelům a Valentův zájem sleduje provoz zámku zejména z jeho rezidenční a reprezentační funkce. První kapitoly jsou věnovány stavební charakteristice objektu v jeho exteriéru i interiéru. Text je velmi hutný a vzhledem k tomu, že je doprovázen minimálním poznámkovým aparátem, je nasnadě otázka, do jaké míry je samostatnou prací autora a v jaké míře se opírá o výsledky stavebně historického průzkumu Kašičky a Lancingera. Následuje kapitola o historii objektu před dobou posledních Rožmberků, která podle mého názoru měla stát na samém počátku textu o zámku. Tento pohyb na časové ose „tam a zpět“ rozhodně práci neprospěl. Poté se autor věnoval stavebním počínům na zámku za posledních Rožmberků, jejichž vyčíslení a vyhodnocení by se lépe sledovalo, pokud by byly podány za popisem zámku. Plynule se však naváže v kapitole věnované stavitelům, kteří se na Třeboni uplatnili. Druhá část bakalářské práce je věnována postavám obou posledních Rožmberků, Viléma a Petra Voka, kde jsou představeny jejich stručné životopisné medailony a sledován jejich vztahy k umění a vzdělanosti a stavební podniky, které oba bratři iniciovali. Ve Vilémově případě je správně rozpoznán iniciační význam jeho cesty do Itálie a v případě Krumlova, Kratochvíle a Třeboně jeho pečlivá správa a budování panství, které mělo všestranně sloužit potřebám Vilémovy politické kariéry, reprezentaci, pohodlí, cestovnímu komfortu i odpočinku. Valenta ve Vokově případě trefně představuje člověka, který se shodou okolností k samostatnému stavebnímu podnikání dostal později, ale – ač tomu způsob předchozího života nedával tušit – stal se správcem pečlivým, ochotným ke strategickým krokům, jako bylo zejména přesunutí rezidence do Třeboně a prodej Krumlova, jež rozhodně nebyly z mnoha důvodů snadné.

Petr Valenta svou práci postavil jako sérii odpovědí na otázku, jak se do proměn treboňského zámku promítly osudy a osobnosti dvou jeho posledních majitelů. Domnívám se, že tento záměr se mu do značné míry podařilo naplnit.

Dobrý dojem z pěkné práce bohužel kazí občasné gramatické chyby ve shodě podmětu s přísudkem (první hned v prvním řádku Anotace *práce proběhli*), případně terminologická záměna slova bibliofilie a bibliografii na s. 38 a 43. Za zásadnější nedostatek však považuji

skutečnost, že v práci chybí úvodní zhodnocení pramenů a literatury, což čtenáři komplikuje porozumět autorovým východiskům. Práci proto **doporučuji** k obhajobě, ale hodnotím známkou **velmi dobře**.

Michal Šroněk

M. Šroněk